

РЕШЕНИЕ

№ 7590

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9800** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Д. Л. С., [населено място], ж.к.,„М.-З“, [жилищен адрес] ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. Г. със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед № 21-[ЕГН] от 27.07.2021г. на Началник РУ МВР-П., с която на основание чл. 171 т. 2а б.,б“ от ЗДвП е прекратена регистрацията на МПС-автомобил л.а.,„Мазда- 3“, с регистрационен номер СА 2483 МХ за срок от 6 месеца и е отнето свидетелство за регистрация на МПС, №009359191, както и табели с регистрационен номер СА 2483 МХ.

В жалбата се сочи, че обжалваната заповед е неправилна, необоснована, незаконосъобразна и постановена при съществено нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила.

Жалбоподателката Д. Л. С., редовно призован не се явява, не се представлява.

Ответникът – Началник РУ МВР-П. при ОДМВР-гр.П., редовно призован, не се явява, не се представлява.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 27.07.2021г. в [населено място], [улица] обл.Л.,жалбоподателката е управлявала собствения си лек автомобил „Мазда- 3“,с рег. номер СА 2483 МХ.При извършената проверка от полицейски служители на ОДМВР-гр.П. на същата дата и място водачът на автомобила Д.С. била изпробвана за употреба на алкохол с техническо средство-Алкотест Дрегер 7510.Уредът отчетел положителна проба 3.15 промила на хиляда.На водача на автомобила му е бил издаден талон за медицинско изследване №0036144/27.07.2021г.За констатираното нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП на Д. Л. С. бил съставен АУАН №434423/27.07.2021г.Със съставяне на АУАН,били иззети два броя регистрационни табели на автомобила с рег. [рег.номер на МПС] ,както и свидетелство за регистрация на МПС, №009359191.На 27.07.2021г.на основание АУАН №434423/27.07.2021г.,със заповед издадена от Началник РУ МВР-П. при ОДМВР-гр.П. №21-0940-000054/27.07.2021г.,била наложена принудителна административна мярка-прекратяване на регистрация на ППС,на основание чл. 171 т. 2а б. „б“ от ЗДвП.С посочената заповед са отнети табели с регистрационен [рег.номер на МПС] ,както и свидетелство за регистрация на МПС№009359191.Като доказателства по делото е представена заповед №316з-27/03.01.2018г.на директора на ОДМВР-гр.П. за определяне на длъжностни лица от дирекцията,да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма,спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.Съобразно разпоредбата на чл.23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон.Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед,принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.В случая със Заповед №316з-27/03.01.2018г. ОДМВР-гр.П.,е оправомощил да издават заповеди за прилагане на ПАМ, длъжностни лица от ОДМВР-гр.П. - полицейски органи по чл.142, ал.1, т.1 ЗМВР.Поради изложеното съдът приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.Заповедта е издадена в предвидената в закона писмена форма,като са посочени фактически и правни основания за издаването ѝ.В словесната

част на оспорената заповед за прилагане на ПАМ е посочено конкретно и точно, извършеното нарушение от жалбоподателката, като в АУНА е посочено мястото и времето на извършване на нарушението. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на административния акт. Редовно съставеният АУАН се ползва с доказателствена сила относно отразените в съдържанието му правнорелевантни факти, които съставляват основание за прилагане на ПАМ. Независимо, че двете производства са самостоятелни и се подчиняват на различен правен режим, имат общ правопораждащ факт - извършено нарушение на ЗДвП. При издаване на процесната заповед съдът приема, че е спазена установената от закона форма. В този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС сочи, че е възможно мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед издаване на административен акт. Съдът приема, че в производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен акт за установяване на административно нарушение, а съгласно [чл.189, ал.2 от ЗДвП](#) АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Съгласно чл. 171, т.2 а, б. „б“ от ЗДвП – се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година. От анализа на [чл.171, т.1 от ЗДвП](#) е видно, че органът действа при условията на обвързана компетентност, което означава, че при установяване на фактическите основания, визиращи в хипотезата на правната норма, както е в случая, същият няма право на избор или на свободна преценка дали да наложи ПАМ или не, а е длъжен да издаде административен акт с указаното от закона съдържание.

При спазване на [чл. 170, ал. 1 от АПК](#) и разпределението на доказателствената тежест, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителната административна мярка по [ЗДвП](#). Съдът намира, че при издаване на атакуваната заповед не е била нарушена процедурата по чл.26, ал.1 АПК, като жалбоподателят не е бил уведомен за така започналото производство. От АУАН се установява, че в конкретния случай, е налице фактическото описание на административното нарушение, квалифицирано от административния орган като деяние по чл.5 ал.3 т. 1 пр. 2 от ЗДвП. Същият е съставен за установеното нарушение по [чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП](#), предявен и връчен на жалбоподателката на 27.07.2021г., който е поставил и началото на административното производство по издаване на процесната заповед. Доколкото от фактическото описание на деянието е видно, че жалбоподателката е нарушила правилата за движение по пътищата, регулирани от ЗДвП, квалифицирано като виновно лично поведение по [ЗДвП/по повод съставеният АУАН/](#), то приложената ПАМ не създава съмнение за приложимия закон, поради

което не нарушава правото на защита на адресата на акта. Целта на ЗДвП е регламентирана в чл.1, ал.2, както и в чл.171 от Закона и тя е опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения, които от този вид са с висока степен на обществена опасност.

С оглед гореизложеното, според настоящия съдебен състав, обжалваната заповед е законосъобразна, издадена от компетентен административен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град III-то отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Л. С., [населено място], ж.к.,М.-3“, [жилищен адрес][ЕГН] чрез адв. Д. Г. [населено място], [улица],срещу Заповед №21-[ЕГН] от 27.07.2021г. на Началник РУ МВР-П.,с която на основание чл. 171 т. 2а б.,б“ от ЗДвП е прекратена регистрацията на МПС-автомобил л.а.,„Мазда-3“,с регистрационен номер СА 2483 МХ за срок от 6 месеца и е отнето свидетелство за регистрация на МПС/№009359191/, както и табели с регистрационен номер СА 2483 МХ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия: